

*Звезди,  
в галерии с празни рамки  
ослепяват кафето ти,  
заличават образа ми  
с презрение и болка...  
Поразена мълвя, пространството кънти...  
Кънти... В подножието на Голгота...  
Любов моя – аз съм!  
Ето!  
Не ме ли позна?  
От сърцето ти капризна отломка!  
Аз съм! Любовта ти!  
Твоята сюрпризна ромка!*